

F. t. l. vedr. gennemførelse af overenskomst om retsstillingen for NATO-styrker m.v.

samme måde som gælder for NATO og PfP – ikke omfattet af loven.

Endelig giver loven forsvarsministeren mulighed for uden for NATO- og PfP-statusoverenskomsternes gyldighedsområde at indgå aftaler på det erstatningsmæssige område, der svarer til disse statusoverenskomsters bestemmelser.

Lovændringen indeholder enkelte overvejende rent sproglige moderniseringer af lovtæksten.

3. PfP-statusoverenskomstens hovedindhold

Selve overenskomsten

PfP-statusoverenskomsten med tillægsprotokoller er optrykt som bilag til lovbemærkningerne. Da PfP-statusoverenskomsten med tillægsprotokoller henviser til NATO-statusoverenskomsten med protokol, er denne tillige optrykt som bilag.

Artikel I i PfP-statusoverenskomsten bestemmer, at alle deltagende stater – med mindre andet er aftalt – skal anvende bestemmelserne i NATO-statusoverenskomsten, som om de deltog i NATO-statusoverenskomsten.

På denne baggrund beskrives kort de relevante bestemmelser i NATO-statusoverenskomsten.

- NATO-statusoverenskomstens artikel I definerer en række begreber i NATO-terminologien.
- I artikel II fastlægges, at modtagerlandets lovgivning skal respekteres.
- Af artikel III fremgår betingelserne for ind- og udrejse af et modtagerland.
- Ifølge artikel IV anerkender modtagerlandet førerbøger til motorkøretøjer udstedt af afsenderlandet.
- Artikel V tilsiger, at en styrke som hovedregel skal bære uniform, ligesom tjenestekøretøjer skal være forsynet med nationalitetsemærke.
- Af artikel VI fremgår, at medlemmer af militære styrker kan besidde og bære våben.
- Artikel VII regulerer først og fremmest jurisdiktionsudøvelsen mellem afsenderlandet og modtagerlandet. Det nærmere indhold af reglerne er omtalt under bemærkningerne til § 1, nr. 3.
- De erstatningsmæssige forhold fremgår af artikel VIII. Indholdet heraf fremgår af bemærkningerne til § 1, nr. 8.
- Artikel IX omhandler ydelser og tjenester til udsendte styrker (varekøb, anvendelse af bygninger og lign., anvisning af arbejdskraft, læge- og tandlægehjælp, rejselettelser samt betaling i stedlig valuta).
- Artikel X-XIII og Paris-protokollens artikel 7 og 8, stk. 2, indeholder bestemmelser om skatte- og af-

giftslempelser samt foranstaltninger mod misbrug af disse lempelser.

- Artikel XIV fastslår, at styrker er undergivet såvel afsenderlandets som modtagerlandets valutabestemmelser.

Artikel II i PfP-statusoverenskomsten fastlægger, at PfP-statusoverenskomsten finder anvendelse på de deltagende PfP-landes territorier og på NATO-landenes territorier som angivet i NATO-statusoverenskomsten.

Artikel III i PfP-statusoverenskomsten fastsætter, at tvister i relation til PfP-statusoverenskomsten afgøres ved forhandling mellem de berørte deltagerlande.

Artikel IV i PfP-statusoverenskomsten bestemmer, at PfP-statusoverenskomsten kan suppleres eller på anden måde ændres i overensstemmelse med folkeretten.

Artikel V i PfP-statusoverenskomsten omhandler hvilke lande, der kan undertegne PfP-statusoverenskomsten, krav om deponering af ratifikations-, tiltrædelses- eller godkendelsesinstrumenter samt tidspunkt for ikrafttrædelse.

Artikel VI i PfP-statusoverenskomsten omhandler betingelser for opsigelse.

27 lande har ratificeret PfP-statusoverenskomsten. Der henvises til vedlagte liste over deltagere pr. 12. november 1998.

Tillægsprotokollerne

Tillægsprotokollen af 19. juni 1995 til PfP-statusoverenskomsten fastlægger, at deltagerlandene ikke må fuldbyrde dødsstraf over medlemmer m.v. af fremmede styrker.

26 lande har ratificeret tillægsprotokollen. Der henvises til vedlagte liste over deltagere pr. 12. november 1998.

Den yderligere tillægsprotokol af 19. december 1997 til PfP-statusoverenskomsten fastlægger, at deltagerlandene skal anvende bestemmelserne i Paris-protokollen for så vidt angår aktiviteter, der udføres af NATO's militære hovedkvarterer og disses militære og civile personel på deltagerlandenes territorium. Paris-protokollen er opbygget således, at den i princippet henviser til NATO-statusoverenskomsten med de nødvendige tilpasninger, især derved at visse rettigheder tilkommer hovedkvarterene i stedet for afsenderlandene.

Danmark har den 30. december 1997 underskrevet den yderligere tillægsprotokol under forbehold for national ratifikation. Belgien, Letland, Nederlandene og Portugal har tillige undertegnet protokollen. Ingen lande har endnu ratificeret protokollen.